

Holm) har fremsat, kan jeg indskrænke mig til ganske faa Ord, da jeg er enig med det ærede Medlem i de Udtalelser, han har fremført. Jeg skal kun minde om, hvorledes Sagen i Virkeligheden staa. Kommunalbestyrelsen har bevilget de 50,000 Kr. under Forudsætning af, at denne Lov paa ny træder i Kraft, og det forekommer mig derfor, at det er ganske naturligt, at jeg opfylder Kommunalbestyrelsens Forudsætning, saa vidt jeg kan, ved at fremsætte dette Forslag. Hvorvidt der er Brug for Pengene eller ej, derom turde jeg vel ogsaa have en Mening, og jeg tror at vide, at der er Brug for dem. Hvad dernæst Frelseres Kirke angaar, skal jeg give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (Jensen) en Oplysning, som for et Øjeblik siden blev givet mig af et æret Medlem her i Salen, som ved god Besked med disse Forhold, at Forgylningen af Spiret er skaffet til Veje ved private Gaver fra Folk, som ønskede at bringe nogle Ofre just for at faa Spiret forgyldt. Det er for disse frivillige Gaver, hvortil ganske vist er kommet et lille Beløb fra et Legat, som Kommunalbestyrelsen har at raade over, at Kirkespiret er blevet forgyldt. Jeg tror derfor ikke, vi skulle tale meget om denne Forgylning i denne Sammenhæng, for naar det, der er medgaaet til Forgylningen, er tilvejebragt ad fuldstændig privat Vej, kan det jo ikke være nogen Grund til, at man ikke skulde gøre, hvad der var nødvendigt. Hvad i øvrigt angaar Spørgsmaalet om denne Lovs Ikrafttræden, skal jeg først sige til det ærede Medlem, at han kan være ganske sikker paa, at det skal nok blive undersøgt, hvor meget der er nødvendigt. Men naar det er undersøgt, og naar denne Lov da ikke er vedtagen, kan der ikke være nogen Tvivl om, hvem der skal betale det, for saa falde vi tilbage til Chr. V.s Danske Lov, hvorefter det skal lignedes paa den enkelte Menighed og ikke paa hele Byen.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af en Tilbygning til Palæet i Kalleboderne til Brug for Nationalmuseet og Folkemuseet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3049—3056.)

Sagen sættes under Forhandling.

J. C. Christensen: Det er heller ikke mange Bemærkninger, jeg har at gøre om dette Lovforslag. Jeg gaar ud fra, at Trangen til en Nybygning til Brug for Nationalmuseet er saa almindelig anerkendt, at der ikke er Grund til her at opholde sig ved den Ting, ligesom ogsaa Trangen til andre og bedre Lokaler for Dansk Folkemuseum er saa bekendt og anerkendt, at der heller ikke er Grund til at tale yderligere derom. Derimod tror jeg, at det her foreslaede, denne Plan til en Bygning paa Pladsen der, er en Plan, man er kommen til at enes om fra forskellige Sider ad Resignationens Vej. Jeg tror, at Grunden til, at man har foreslaet det, der her foreslaas, er, at man har opgivet Haabet om at faa noget andet og bedre, thi efter mit Skøn maatte der kunne skaffes noget andet og bedre. Jeg tror ikke, at det, der her foreslaas vil blive tilfredsstillende. Naar man en Gang faar det, vil det næppe vare længe, inden man fra mange Sider vil sige: Det var dog kedeligt nok, at man maatte slaa sig til Ro med, hvad vi her have faaet. For det første tror jeg, at den Plads, der kan skaffes til Veje til disse Bygninger, ikke vil være tilstrækkelig i ret lang Tid. Jeg ved nok, at i 1891—92 — det var vel den sidste Gang, vi havde denne Plan fremme, ganske vist en noget andet Plan, men dog et Forslag, hvori der fandtes det samme Gulvareal og det samme Areal i det hele taget — mente man, at man havde Plads ikke blot for den nuværende Tid men ogsaa for en uoverskuelig Fremtid, men jeg tror ikke, det holder Stik. Jeg tror, at Udviklingen har været saa stærk i de Aar, at der er samlet et ganske betydeligt Materiale, saa at man, saa snart Bygningen er bleven opført, vil kunne fylde den helt med, hvad man allerede har, og fylde mere end den. Nu ved jeg nok, man kan gaa forskellige Veje for at reducere det Materiale, man har til at fylde Museet med. Man kan f. Eks. sige: Der er en stor Del af disse Sager, som man ikke